

Svar på skriftligt spørgsmål om om regeringens reaktion på förföljelsen av kristna

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 229/2019 rd undertecknat av riksdagsledamot Ville Tavio /sannf:

Hur ämnar regeringen reagera på de pågående förföljelserna av kristna?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

I enlighet med artikel 14 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna har var och en rätt att i andra länder söka och åtnjuta asyl från förföljelse. I enlighet med artikel 18 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna ska rätten till asyl garanteras med iakttagande av reglerna i Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 och protokollet av den 31 januari 1967 om flyktingars rättsliga ställning och i enlighet med fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen.

Det nationella asylförfarandet ska uppfylla vissa grundläggande krav och det nationella asylförfarandet är en del av det gemensamma europeiska asylsystemet. Finland binds av principen om absolut förbud mot tillbakasändning vilken ingår i internationella människorättskonventioner och även i Finlands grundlag och utlänningslag. Varje asylbeslut behandlas och bedöms individuellt. Både Migrationsverkets asylbeslut och domstolarnas beslut grundas på objektiva överväganden, i vilka varje enskild persons individuella situation, principerna för flyktingrätt och den vid tidpunkten för avgörandet aktuella landinformationer beaktas.

Syftet med asylförfarandet är att utifrån all tillgänglig information utreda om den sökande riskerar död, tortyr, förföljelse eller annan inhuman behandling i sitt hemland och om hen av denna anledning har rätt till internationellt skydd. Vid avgörandet av samtliga asylansökningar betonas samma principer om individuell prövning i varje enskilt fall och om att alla asylsökande är likställda sinsemellan. De ovannämnda faktorerna är centrala för en enhetlig bedömning och ska inte

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 229/2019 rd

påverkas av på vilken grund det internationella skyddet söks. Bakom beslutet finns alltid en individuell helhetsbedömning där ett flertal faktorer vägs in och all den utredning som har lagts fram beaktas vid övervägandet av slutresultatet för beslutet.

Under de senaste åren har antalet religionsbaserade asylansökningar ökat märkbart. Flyktingkonventionen nämner religion som en av orsakerna till förföljelse. I vissa fall kan omvändelse till kristendomen eller avstående från en tidigare religiös övertygelse i sig utgöra en grund för behovet av internationellt skydd. Den sökande ska alltid höras personligen om hens religiösa övertygelse. Utifrån det personliga hörandet och den övriga bevisningen som har lagts fram i fallet bedöms det eventuella behovet av internationellt skydd. Vad gäller religiös omvändelse är myndigheterna i ett asylärende skyldiga att göra en trovärdighetsbedömning och enbart en anmälan om omvändelse av övertygelse är inte en grund för beviljande av flyktingstatus.

Bedömningssättet och kriterierna ska vara enhetliga. Likställigheten bör förverkligas i asyلفörfarandet och de framställda grunderna till asyl eller de asylsökande får inte försättas i ojämlig ställning. Migrationsverket beslutar självständigt om behandlingen av mottagna asylansökningar. I sin behandling av anhängiga ansökningar beaktar verket bl.a. den lagstadgade begränsningen av behandlingstiden och andra särskilda faktorer som påverkar behandlingen av ärendet, till exempel om den sökande är särskilt utsatt eller minderårig. En specifik orsak till förföljelse kan inte utgöra en grund för att avgörandet i vissa asylansökningar skulle prioriteras.

Mottagandet av kvotflyktingar grundar sig på 90–92 § i utlänningslagen och samarbetet mellan Finlands regering och FN:s flyktingorganisation UNHCR, på förslag av vilken kvotflyktingarna väljs. I statsminister Rinnes regeringsprogram konstateras att Finland som en del av sitt internationella samarbete ska främja en mer omfattande användning av kvotflyktingssystemet. Kvotflyktingssystemet har möjliggjort en fördelning av de uppehållstillstånd som beviljas på grund av behovet av internationellt skydd till de allra mest utsatta. Vid valet av kvotflyktingar betonas den utsatta ställningen och även förutsättningarna för integration beaktas, bland annat för att hålla samman familjer. I regeringsprogrammet konstateras att antalet kvotflyktingar ska ökas till minst 850 år 2020. Kvotflyktingssystemet är ämnat att möjliggöra beviljande av skydd till de allra mest utsatta och kvotflyktigar väljs till exempel inte enbart på grund av en viss religion.

I Finland styrs genomförandet av utvecklingspolitiken av statsrådets utvecklingspolitiska redogörelse och grunden är den globala agendan för hållbar utveckling Agenda 2030, som har godkänts av FN, och Parisavtalet.

Finlands utvecklingspolitik har som mål att avlägsna fattigdom och ojämlikhet samt främja en hållbar utveckling. Finlands agerande grundas på nordiska samhällsvärderingar och utgångspunkter och ett centralt mål är genomförandet av de mänskliga rättigheterna. Genom utvecklingspolitiken strävar man efter att stärka rättigheterna för de mest utsatta människorna, jämställdheten mellan könen samt anpassningen till och begränsningen av klimatförändringen. Finland koncentrerar sig på fyra prioriteringar: kvinnors och flickors ställning och rättigheter; stärka utvecklingsländernas ekonomier för att öka antalet arbetstillfällen och näringar samt välfärden; samhällenas demokrati och funktionsförmåga samt livsmedelstrygghet, tillgången till vatten och energi samt

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 229/2019 rd

en hållbar användning av naturresurser. De centrala principerna för utvecklingshjälpen är människorättigheter, öppenhet, samstämmighet, kvalitet och hållbara resultat samt partnerländernas ansvar för sin egen utveckling. Utvecklingssamarbetet är ämnat att vara ett mångsidigt och långsiktigt stöd till stater som behöver stödas och stödet ska inte bindas till representanter för bara ett samhälle eller en religion.

Helsingfors 8.11.2019

Inrikesminister Maria Ohisalo